

2015/2118(INI)

11.4.2016

AVIZ

al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

destinat Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

referitor la punerea în aplicare dintr-o perspectivă de gen a Directivei
2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și
protejarea victimelor acestuia
(2015/2118(INI))

Raportoare pentru aviz: Malin Björk

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne recomandă Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, competență în fond, includerea următoarelor recomandări în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,
 - având în vedere Convenția ONU din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW),
 - având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului,
 - având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),
 - având în vedere Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing, adoptate în cadrul celei de-a patra Conferințe mondiale privind femeile, la 15 septembrie 1995, și documentele rezultate în urma acesteia, adoptate cu ocazia sesiunilor speciale ale Organizației Națiunilor Unite, Beijing+5, Beijing+10 și Beijing+15 și a conferinței de revizuire Beijing+20,
 - având în vedere articolul 5 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- A. întrucât, în perioada 2010-2012, 69 % din victimele înregistrate ale traficului de ființe umane au fost traficate pentru exploatare sexuală, 19 %, pentru muncă forțată, iar 12 %, pentru alte forme de exploatare, cum ar fi recoltarea de organe sau activități infracționale; întrucât 67 % din victimele înregistrate ale traficului de persoane în această perioadă au fost femei, 17 %, bărbați, 13 %, fete și 3 %, băieți, inclusiv persoane transgen; întrucât pentru fiecare formă de trafic de ființe umane trebuie luate măsuri de politică specifice și adaptate;
- B. întrucât, așa cum se afirmă în comentariul comun al ONU privind Directiva UE – O abordare bazată pe drepturile omului (2011), mai multe agenții ale ONU reamintesc că ar trebui recunoscut traficul de bărbați și femei și ar trebui abordate similitudinile și diferențele dintre experiențele femeilor și cele bărbaților referitoare la vulnerabilități și încălcări;
- C. întrucât traficul de persoane reprezintă un tip de sclavie modernă, care nu poate fi acceptată într-o societate bazată pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a egalității de gen; întrucât traficul de persoane are un caracter transnațional; întrucât, pentru a combate în mod eficient această formă de criminalitate organizată, este necesară o strategie europeană, atât în ceea ce privește monitorizarea fenomenului, cât și coordonarea răspunsurilor la acesta;
- D. întrucât Directiva 2011/36/UE penalizează următoarele acte intenționale: recrutarea,

transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, inclusiv schimbul sau transferul de control asupra persoanelor în cauză, efectuate sub amenințare sau prin uz de forță sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, prin fraudă, prin înșelăciune, prin abuz de putere sau profitând de starea de vulnerabilitate sau prin oferirea sau primirea de bani sau de alte foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra alteia, în vederea exploatării; întrucât raportul din proprie inițiativă pe care se întemeiază prezentul aviz se limitează la analiza punerea în aplicare a Directivei 2011/36/UE;

- E. întrucât, pentru a fi eficiente, eforturile de combatere a traficului de ființe umane trebuie îndreptate asupra cauzelor ultime ale acestui fenomen, dar și asupra factorilor de împingere și de atracție conecși, inclusiv reducerea cererii și a utilizării de servicii la care participă victime ale traficului de ființe umane;
- F. întrucât cererea de femei, fete, bărbați și băieți în industria prostituției reprezintă un factor determinant pentru traficul de persoane în scopul exploatării sexuale și întrucât cererea de forță de muncă ieftină și incapacitatea de a garanta drepturile lucrătorilor sunt factori determinanți pentru traficul de persoane în scopul exploatării forței de muncă;
- G. întrucât există contradicții între Directivele 2004/81/CE și 2009/52/CE și Directiva 2011/36/EU, ceea ce împiedică victimele traficului de ființe umane să aibă acces la servicii adecvate de sprijin și asistență care nu sunt condiționate de participarea lor la proceduri judiciare;
- H. întrucât identificarea victimelor este în continuare problematică și întrucât, pentru a ajuta victimele traficului de persoane și pentru a urmări penal și a condamna traficanții, trebuie să se consolideze sprijinul și protecția victimelor, inclusiv dreptul lor de a locui și munci în statul membru în care au fost supuse traficului, concomitent cu îmbunătățirea accesului la justiție și la compensații;
- I. întrucât exploatarea altor persoane pentru spectacole sexuale ar trebui considerată trafic de persoane;
- J. întrucât noile tehnologii și internetul pot facilita recrutarea de victime, publicitatea și vânzarea de servicii legate de traficul de persoane, la scară mondială;
- K. întrucât eforturile reale împotriva traficului de persoane necesită un cadru de acțiune solid, cu o perspectivă intersectorială integrată asupra victimelor, care să includă, de exemplu, genul și handicapurile și întrucât trebuie acordată o atenție specială grupurilor care trăiesc în sărăcie extremă și grupurilor vulnerabile, cum ar fi romii, persoanele cu handicap, lesbienele, homosexualii, bisexualii, persoanele transgen intersexualii (LGBTI), lucrătorii casnici și cei fără statut legal, solicitanții de azil, copiii și refugiații, inclusiv minorii neînsoțiți
- L. întrucât femei și copii ar putea fi obligați la acte sexuale în schimbul protecției, pentru a supraviețui, pentru a avansa de-a lungul rutei migratoare și pentru a-și asigura întreținerea de bază; întrucât sexul pentru supraviețuire reprezintă o consecință directă a lacunelor asistenței, a eșecurilor sistemelor de înregistrare, a separărilor familiale și a lipsei unor căi sigure și legale de intrare în UE;

1. invită statele membre și Comisia să se asigure că punerea în aplicare a Directivei 2011/36/UE are la bază o abordare integrată și holistică a drepturilor omului, punând accent pe sprijinul, asistența și protecția oferite victimelor;
2. subliniază că introducerea ilegală de migranți și traficul de persoane sunt fenomene diferite, dar care adeseori se suprapun și care trebuie abordate în mod consecvent; reamintește rolul agențiilor și rețelelor UE în identificarea la timp a victimelor la frontierele UE și în lupta împotriva traficului de persoane; insistă, prin urmare, că sunt necesare un schimb de bune practici ameliorat, o instruire adecvată a personalului de asigurare a respectării legii cu privire la traficul de persoane – care să pună un accent deosebit pe dimensiunea de gen și pe nevoile speciale ale femeilor, copiilor și altor grupuri vulnerabile, astfel încât cei implicați să înțeleagă pe deplin fenomenul pe care încearcă să îl contracareze și să fie capabili să îl recunoască dintr-un stadiu incipient –, precum și o mai bună cooperare între EUROPOL, autoritățile naționale și țările terțe, prin Sistemul european de informații cu privire la cazierile judiciare (ECRIS), pentru a preveni și a combate toate formele de trafic de persoane, inclusiv exploatarea sexuală, în UE;
3. invită statele membre să coopereze la elaborarea de orientări mai bune pentru identificarea victimelor traficului de persoane, care ar putea ajuta serviciile consulare și polițiștii de frontieră cu această sarcină;
4. invită statele membre să acorde o atenție deosebită grupurilor vulnerabile, printre care se numără, firește, copiii; reiterează faptul că statele membre trebuie să considere sărăcia, genul, handicapul, sarcina, starea de sănătate, statutul de migrant și apartenența la o minoritate etnică drept factori atunci când evaluează vulnerabilitatea unei victime;
5. consideră că ar trebui acordată mai multă atenție situației victimelor transgen, care se confruntă adesea cu discriminarea, stigmatizarea și amenințări de violență din cauza identității lor de gen; este de părere că persoanele transgen ar trebui considerate un grup vulnerabil, deoarece sunt deosebit de expuse riscului de a deveni victime ale traficantilor care caută să exploateze situația lor disperată; consideră că acest factor de vulnerabilitate ar trebui luat în considerare atunci când statele membre realizează evaluări de risc individuale pentru a se asigura că victimele traficului de persoane primesc protecția și îngrijirile adecvate; invită statele membre să asigure instruirea adecvată a funcționarilor care pot intra în contact cu victimele sau potențialele victime ale traficului de persoane, o instruire adecvată legată de situația specifică a victimelor transgen, pentru a fi în măsură să le identifice în mod mai activ și să-și adapteze serviciile de asistență în funcție de nevoile lor;
6. invită statele membre să lupte împotriva impunității, să incrimineze traficul de persoane și să se asigure că făptașii sunt aduși în fața justiției și că sancțiunile sunt înăsprite; îndeamnă, prin urmare, statele membre să ratifice toate instrumentele, acordurile și obligațiile juridice internaționale relevante care vor face eforturile de combatere a traficului de persoane mai eficiente, mai coordonate și mai coerente, inclusiv Convenția Consiliului European privind lupta împotriva traficului de ființe umane;
7. invită statele membre și organizațiile interguvernamentale să se asigure că intervențiile lor tratează factorii care măresc vulnerabilitatea la traficul de persoane, printre care inegalitatea, sărăcia și toate formele de discriminare;

8. invită statele membre să accelereze aplicarea deplină și corectă a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia;
9. invită statele membre să instituie sancțiuni penale aspre pentru infracțiunile de trafic de persoane, de reducere la sclavie modernă și de exploatare și să incrimineze recurgerea cu bună știință la serviciile furnizate de victime ale traficului de persoane, inclusiv de victimele traficului pentru prostituție, exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, munca forțată sau serviciile furnizate sub constrângere, inclusiv cerșetoria, sclavia sau practicile similare sclaviei, servitutea, exploatarea activităților infracționale sau prelevarea de organe. ia act de numărul redus de trimeri în judecată și de condamnări pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane la nivel național;
10. solicită ca EUROPOL și forțele de poliție naționale să acorde o mai mare prioritate urmării penale a celor care facilitează traficul de persoane, alocând resurse mai bune în acest sens, cu o atenție deosebită acordată sensibilizării forțelor de poliție, precum și publicului larg cu privire la noile forme de trafic de persoane;
11. invită statele membre și Comisia să dezvolte măsuri concrete pentru reducerea cererii de femei, fete, bărbați și băieți în prostituție, ca o strategie esențială de prevenire și reducere a traficului de persoane; îndeamnă, în acest context, statele membre să pună în aplicare pe deplin articolul 18 alineatul (4) din Directiva 2011/36/UE și îndeamnă Comisia Europeană să prezinte rezultatele;
12. subliniază că efectul cumulativ al discriminărilor pe baza orientării sexuale sau identității de gen face persoanele LGBTI deosebit de vulnerabile la traficul de persoane; invită statele membre să răspundă nevoilor unice ale victimelor LGBTI; cere Comisiei să favorizeze schimbul de bune practici în acest sens;
13. solicită statelor membre să stabilească linii telefonice de urgență cu numere la care victimele traficului de persoane și exploatării pot suna pentru a cere asistență și consiliere; ia act de faptul că aceste linii telefonice de urgență s-au dovedit a fi eficiente în alte domenii, cum ar fi radicalizarea și răpirea de copii;
14. solicită statelor membre să pună la dispoziția victimelor traficului de persoane asistență juridică, nu numai în cadrul procedurilor penale, dar și în procedurile civile, în procedurile de legate de muncă și în cele de imigrație/azil în care sunt implicate;
15. subliniază că, în cazul în care conțin un element de exploatare a victimei, căsătoriile forțate pot fi considerate o formă de trafic de persoane și solicită tuturor statelor membre să includă această dimensiune; subliniază că exploatarea poate fi sexuală (viol conjugal, prostituție și pornografie forțate) sau economică (activitățile casnice și cerșetoria forțată) și că scopul final al traficului de persoane poate fi căsătoria forțată (vânzarea unei victime ca soție sau contractarea unei căsătorii sub presiuni); subliniază că este dificil pentru autorități să depisteze acest tip de trafic, deoarece are loc în sfera privată; invită statele membre să prevadă servicii adecvate de primire a acestor victime; invită Comisia Europeană să consolideze schimbul de bune practici în acest sens;
16. este preocupat de fenomenul din ce în ce mai răspândit al proxenetismului; reamintește că victimele acestuia se află deseori într-o situație de dependență emoțională, ceea ce îngreunează munca de anchetă, deoarece este mai dificil să fie identificate ca victime ale

traficului de persoane, acestea refuzând adesea să depună mărturie împotriva proxenetului lor; invită Comisia Europeană să consolideze schimbul de bune practici în acest sens; invită statele membre să prevadă o primire specifică a acestor victime și să se asigure că serviciile de asigurare a respectării legii și cele judiciare recunosc statutul lor de victime, mai ales atunci când sunt minore, pentru a evita stigmatizarea lor pentru „comportament deviant”;

17. invită UE și statele membre să consolideze cooperarea regională privind traficul de persoane de-a lungul rutelor cunoscute, cum ar fi cele dinspre est către UE, prin utilizarea Instrumentului pentru stabilitate și prin responsabilizarea în permanență a țărilor candidate;
18. subliniază că numeroase victime ale exploatării sexuale sunt drogate pentru a fi menținute într-o stare de dependență fizică și psihică; invită prin urmare statele membre să prevadă programe de însoțire specializate pentru aceste victime și să recunoască acest element ca o circumstanță agravantă în măsurile penale luate împotriva traficului de persoane;
19. invită statele membre și UE să colecteze și să facă schimb de informații fiabile și detaliate privind traficul de persoane;
20. reamintește că Regulamentul (UE) 2015/2219/UE de instituire a unei agenții pentru formare în domeniul aplicării legii în Uniunea Europeană (Cepol) prevede promovarea în activitățile sale de formare a înțelegerii și respectării reciproce a drepturilor fundamentale în contextul aplicării legii, cum ar fi drepturile victimelor, precum și sprijinul și protecția acordate acestor persoane, inclusiv apărarea drepturilor victimelor violenței legate de gen; subliniază importanța acestor dispoziții în cadrul traficului de persoane, dată fiind vulnerabilitatea victimelor, și solicită CEPOL să țină pe deplin seama de această dimensiune în elaborarea tuturor formărilor viitoare;
21. invită statele membre să combată traficul de persoane prin acțiunea împotriva indivizilor care utilizează internetul și rețelele sociale pentru a recruta și exploata persoane;
22. reamintește că Directiva 2011/36/UE interzice incriminarea victimelor traficului de persoane; invită statele membre, dat fiind caracterul transfrontalier și intra-UE al traficului de persoane, să aplice pe deplin articolele 11-17 din Directiva 2011/36/UE privind protecția și sprijinul victimelor traficului de persoane (în special prin creșterea numărului de adăposturi pentru victime și prin consolidarea programelor pentru reintegrarea victimelor în societate) și să aplice pe deplin Directiva 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității pentru a asigura consecvența, precum și sprijinul și asistența necesare victimelor traficului de persoane, inclusiv în ceea ce privește dreptul de a locui și de a avea acces la piața muncii în statul membru în care au fost supuse traficului; subliniază că aceste dispoziții nu ar trebui să fie legate de condiția ca victimele să depună plângeri sau să coopereze în anchetele penale; invită Comisia să consolideze schimbul de bune practici în materie de protejare a victimelor;
23. invită statele membre să evalueze critic înregistrarea de refugiați pe care o efectuează, precum și serviciile și structurile de îngrijire competente, deoarece acest grup, în special minorii neînsoțiți, prezintă un risc foarte mare să fie expus exploatării de către bandele infracționale și ulterior traficului de persoane;

24. reamintește că, potrivit Europol, în 2015, aproximativ 10 000 de copii neînsoțiți au dispărut după sosirea lor în UE și că aceștia ar putea fi victime ale traficului de persoane și expuși tuturor formelor de exploatare și abuz; invită statele membre să aplice pe deplin pachetul privind sistemul european comun de azil și să înregistreze copiii la sosirea acestora pentru a asigura includerea lor în sistemele de protecție a copiilor; invită statele membre să îmbunătățească schimbul de informații pentru a proteja mai bine copiii migranți din Europa;
25. invită toate statele membre să garanteze în mod efectiv drepturile victimelor, prevăzând mai ales accesul la asistență judiciară și juridică, la sprijin psihologic și medical, informarea privind drepturile lor la asistență și îngrijiri medicale, inclusiv dreptul la avort pentru victimele exploatarei sexuale, dreptul la justiție și la un avocat și de a obține eventual compensații, precum și posibilitatea de a face parte dintr-un program de protecție a martorilor; reamintește că Directiva 2012/29/UE prevede norme minime privind drepturile, sprijinul și protejarea victimelor criminalității și că analiza punerii în aplicare a Directivei 2011/36/UE ar trebui realizată în lumina dispozițiilor prevăzute de Directiva 2012/29/UE; ia act de faptul că pot fi aplicate, de asemenea, măsuri speciale pentru protejarea victimelor împotriva altor victimizări și traume în timpul anchetelor și proceselor;
26. subliniază că prevenirea, sub forma unor măsuri adecvate, cum ar fi educarea și formarea, pentru a descuraja și reduce cererea, precum și campaniile de informare și conștientizare, inclusiv privind sclavia modernă, programele de cercetare și educare menite să reducă riscul ca persoanele să devină victime ale traficului de persoane, prezintă o importanță crucială pentru combaterea eficientă a traficului de persoane; invită Comisia și statele membre să adopte acțiuni specifice pentru a descuraja cererea de trafic de persoane; solicită, de asemenea, statelor membre să aplice sancțiuni mai aspre împotriva numeroșilor angajatori și proprietari care facilitează traficul de persoane prin exploatarea ulterioară a acestora; solicită statelor membre și autorităților de aplicare a legii să își consolideze, de asemenea, cooperarea cu inspectorii de muncă, sănătate și siguranță, precum și cu inspectorii din sectorul pescuitului;
27. invită Comisia Europeană să evalueze eficiența cooperării între statele membre și Europol în cadrul luptei împotriva traficului de persoane; subliniază importanța schimbului sistematic de date și a alimentării de către toate statele membre a bazelor de date europene folosite în acest scop, printre care bazele de date ale Europol Focal Point Phoenix și Focal Point Twins; subliniază că este necesar ca paza de frontieră și de coastă să aibă acces la bazele de date ale Europol;
28. invită Comisia Europeană să analizeze mai bine, în lumina Directivei 2011/36/UE, rolul internetului, al rețelelor sociale și al noilor tehnologii în traficul de ființe umane, în special în ceea ce privește exploatarea sexuală pe site-uri pornografice și pe site-urile care oferă spectacole sexuale online;
29. invită Europol și statele membre să își consolideze acțiunile de luptă împotriva recrutorilor fie printr-o abordare proactivă, fie în urma unei mărturii a unei victime, în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2011/36/UE; subliniază că recrutorii utilizează diferite căi, printre care rețelele sociale și site-urile internet (agențiile de recrutare online); invită Comisia Europeană să extindă mandatul Unității UE pentru semnalarea conținutului

online (IRU) a Europol în lupta împotriva traficului de persoane;

30. solicită Comisiei să dezvolte un parteneriat privilegiat cu marile întreprinderi de internet și să informeze în mod corespunzător Parlamentul;
31. cere o mai bună implementare și monitorizare a articolului 8 din Directiva 2011/36/UE, astfel încât să se garanteze că victimele traficului de persoane nu sunt urmărite penal și că nu li se aplică sancțiuni sau pedepse, și atrage atenția că acest lucru include neaplicarea de sancțiuni sau pedepse persoanelor forțate să se prostitueze, precum și nepedepsirea intrării ilegale sau a șederii ilegale în țările de tranzit sau de destinație.
32. subliniază importanța de a urmări sursa banilor ca o strategie esențială pentru a ancheta și urmări penal rețelele de criminalitate organizată care obțin profituri din traficul de persoane și invită Europol și Eurojust să-și consolideze capacitățile în domeniul combaterii traficului de persoane; solicită statelor membre să lucreze în strânsă cooperare reciprocă și cu Europol în anchetarea aspectelor financiare și a spălării de bani în cazurile de trafic de persoane; subliniază că statele membre ar trebui să consolideze cooperarea privind înghețarea și confiscarea bunurilor persoanelor implicate în trafic, acest lucru putând fi un mijloc eficient de a transforma traficul de persoane dintr-o activitate cu „riscuri mici-profituri mari”, într-una cu „riscuri mari-profituri mici”; invită, în acest context, statele membre să utilizeze mai eficient toate instrumentele existente, cum ar fi recunoașterea reciprocă a hotărârilor curții, echipele comune de anchetă și ordinul european de anchetă; consideră că bunurile confiscate de la indivizi condamnați pentru infracțiuni legate de traficul de persoane ar trebui utilizate pentru a sprijini și compensa victimele acestuia; ia act, de asemenea, de faptul că sumele imense obținute din traficul de persoane și exploatare finanțează alte tipuri de criminalitate gravă;
33. consideră că articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2011/36/CE ar trebui extins pentru a introduce ajutorul pentru integrare viitoare (învățarea limbii, familiarizarea cu cultura și comunitatea etc.), unde situația victimelor să le permită să opteze pentru un permis de ședere;
34. insistă asupra necesității ca statele membre să-și consolideze cooperarea polițienească și judiciară, în special prin Europol și Eurojust, inclusiv schimbul de informații și combaterea recrutării de persoane pentru traficul de persoane prin intermediul internetului;
35. invită statele membre să pună în aplicare fără întârziere Directiva 2011/36/CE, precum și alte cadre juridice relevante privind traficul de persoane; îndeamnă Comisia să ia măsuri juridice împotriva statelor membre care își neglijează obligațiile;
36. subliniază că organizațiile neguvernamentale (ONG) și persoanele care lucrează pentru a proteja și ajuta victimele traficului de persoane nu ar trebui trase la răspundere pentru vreo infracțiune;
37. solicită statelor membre să-și informeze cetățenii cu privire la traficul de persoane și identificarea victimelor prin intermediul unor campanii de informare; invită statele membre și UE să aloce finanțare ONG-urilor care sprijină victimele traficului de persoane;

38. invită Comisia să examineze felul în care diferitele măsuri luate împotriva prostituției în cadrul legislației naționale afectează traficul de persoane;
39. invită UE să acorde atenție și să facă vizibile noile forme de trafic de persoane și exploatarea a ființelor umane, inclusiv exploatarea reproductivă și traficul cu nou-născuți;
40. solicită o abordare consecventă a urmării penale a infracțiunilor legate de traficul de persoane și îndeamnă statele membre să își intensifice anchetele și urmărirea penale; solicită, în acest sens, ca statele membre să îmbunătățească cooperarea transfrontalieră și colaborarea cu agențiile UE relevante;
41. invită statele membre să includă principiul nereturnării în legislația lor privind combaterea traficului de ființe umane, după exemplul Protocolului ONU împotriva traficului și al Convenției Consiliului Europei împotriva traficului de ființe umane și în conformitate cu obligațiile statelor asumate în temeiul dreptului internațional privind refugiații și al dreptului internațional privind drepturile omului;
42. reamintește că formarea medicilor și funcționarilor este esențială pentru identificarea timpurie a potențialelor victime și pentru prevenirea infracțiunilor; solicită, prin urmare, statelor membre să aplice pe deplin articolul 18 alineatul (3) din Directiva 2011/36/UE și să facă schimb de bune practici;
43. invită Comisia să evalueze necesitatea unei eventuale revizuirii a mandatului viitorului Parchet European pentru a include în competențele sale, odată creat, lupta împotriva traficului de persoane;
44. invită UE să furnizeze, prin intermediul Eurostat, estimări privind victimele traficului de persoane, chiar dacă sunt înregistrate sau nu, după modelul general al unor organizații cum ar fi Organizația Internațională pentru Migrație, Oficiul Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC) și Organizația Internațională a Muncii (OIM);
45. solicită o mai bună cooperare cu platformele online privind proiectele de sensibilizare asupra riscurilor de a fi vizat și recrutat pe internet sau pe rețelele sociale;
46. consideră că migranții sunt în mod deosebit de vulnerabili la traficul de persoane și în special copiii; solicită statelor membre să își intensifice cooperarea, inclusiv în zonele hotspot, în vederea identificării potențialelor victime și a combaterii traficantilor și a contrabandiștilor; reamintește, în acest sens, obligația statelor membre de a acorda o atenție specială copiilor victime ale traficului de persoane, inclusiv minorilor neînsoțiți din țări terțe, și de a asigura o protecție specială copiilor în cadrul procedurilor penale și faptul că interesul superior al copilului trebuie considerat, în toate cazurile, de cea mai mare importanță (articolele 13, 14, 15 și 16).
47. încurajează UE și statele membre să examineze cele mai noi tendințe în cadrul traficului de persoane și de forme ale acestuia, inclusiv influența actualei crize a migranților asupra traficului de persoane, pentru a aborda noile evoluții prin adoptarea unor măsuri adecvate și specifice;
48. consideră că garantarea unor căi sigure și legale de intrare în UE ar avea ca rezultat reducerea vulnerabilității și a traficului de persoane;

49. apreciază munca coordonatorului UE pentru combaterea traficului de persoane, care este responsabil de îmbunătățirea coordonării și coerenței dintre instituțiile UE, agențiile UE, statele membre și actorii internaționali și de dezvoltarea politicilor actuale și viitoare ale UE de combatere a traficului de persoane; consideră însă că, pentru a accelera reacția UE la traficul de persoane, mandatul său ar trebui extins.

**REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	7.4.2016
Rezultatul votului final	+: 31 -: 1 0: 18
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Kinga Gál, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kashetu Kyenge, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Traian Ungureanu, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Membri supleanți prezenți la votul final	Laura Agea, Carlos Coelho, Pál Csáky, Miriam Dalli, Daniel Dalton, Gérard Deprez, Anna Hedh, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Morten Helveg Petersen, Emil Radev, Barbara Spinelli, Jaromír Štětina, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Petras Auštrevičius, Herbert Dorfmann, José Inácio Faria, Eugen Freund, David McAllister, Marita Ulvskog